

AİLE BOYU CENNET

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 14.10.2012 tarihli (184.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahabihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler,

Allah'ın kitabı olan Kur'an-ı Kerim'i, Allah'ın kitabını dinler gibi dinleyenler Rabb'lerinin rızasına daha çabuk kavuştular. Allah'ın kitabı Kur'an'ı, insan sözü dinler gibi dinlemeye kalkışanlar da kendi elleriyle kendi iplerini çekmiş oldular. Elhamdülillah bizim iman açısından bir sorunumuz yok; ama Kur'an'ımızı dinleyen kulaklarımızda çok kir var. Rabb'imizin bir sözünü, bir ayetini dinlerken; sanki bizzat Allah ile konuşup O'nu dinliyormuş gibi davranmaya özen göstermeliyiz ve bunun için gayret göstermeliyiz. Peygamber aleyhisselam efendimiz herhangi bir sahabiye "Allah diyor ki!" dediği zaman "Duyduk, itaat ettik. Tamam!" diyorlardı. Bize "Allah diyor ki!" dendiğinde aynı teslimiyeti göstermiyorsak sahabi ile aramızdaki fark, burada ortaya çıkacak demektir. Ne kadar farkımız varsa o kadar ciddi bir sorun yaşayacağız veya gecikeceğiz. İkisi de mü'min olarak bizim aleyhimizedir.

Kardeşler,

Allah'ın kitabı Kur'an'dan birkaç ayeti inşallah, sahabe gibi dinleyelim diye okumak istiyorum. Rabb'imiz cennetteki kullarının yaşantılarından ve oradaki hayatın ayrıntılarından bahsediyor. Hani kâfirler cehenneme yuvarlandı, mü'minler cennete girdi ve hayat ebedileşti. Bildiğimiz gibi Ölüm cennetle cehennem arasında bir koç şekline getirilecek ve boğazlanacak. Böylece Ölüm, ölmüş olacak. Ne cehennemde ölüp kurtulmak var ne de cennette ölüp çoluk çocuğa miras bırakacağın bahçelerden ayrılmak var. Ölüm, ölecek! Ondan sonra sonsuza kadar cehennemde ve sonsuza kadar cennette kalacak insanlar. Cennette kalan kullarının orada neyle meşgul olacağını, nasıl bir hayat geçireceğini Kur'an, yüzlerce ayetinde anlatıyor.

Kardeşler,

Bu ayetlere geçmeden önce bir küçük not, zihninizde kalsın istiyorum. Şimdi, bazı mü'minler "Ah, Arapça bilecektin de bu ayetler okunurken, ne dediğini anlayacaktın! O zaman nasıl heyecanlıydım." Şeklinde düşünüyorlar ve zannediyorlar. Buna cevabım şudur: Hayır, asla! Mesele Arapça meselesi değildir. Çanakkale'ye koşarak gidenlerin hiçbiri Arapça bilmiyordu; ama onlar sanki oraya meleklerle tokalaşmaya gider gibi, Cebrail aleyhisselamın indirdiği ayetleri onun ağzından dinlemeye gider gibi gittiler. Bu bir aşk ve heyecan meselesidir. Arapça bilmek, tefsir bilme meselesi değildir. En basit örneği, dinlediğin ayetlerde 'Allah' kelimesi geçmiyor mu? Bunun Arapçası, İngilizcesi, Türkçesi yok ki. Allah işte! Bu söz, seni yatağından kaldırmalı. Ezanda geçen "Hayyealessalah, hayyealelfelah." cümlelerinin, ne demek istediğini anlayan insanlar mı hep camiye gidiyorlar? Yani, camiye gidenler ezandaki çağrı cümlelerini anlayarak mı gidiyorlar; yoksa "Bu ezan, beni çağırıyor." diye mi gidiyorlar.

Mesele anlama, anlamama meselesi değildir. Mesele, yüreğine Allah'ın kitabının ne kadar etki ettiği veya ne kadar etki etmediği meselesidir. Evet, Arapça bilsen ve Kur'an'ın mefhumunu anlasan; şüphesiz nimet olur bu. Büyük bir kazancın olur, ama Ebu Cehil de çok iyi Arapça biliyordu. Üstelik Kur'an'ımız, Ebu Cehil'e hitap ederken ne diyor. "Yabancı bir dil mi bu? Senin dilinden indirdik bunu." diyor. (A'cemiyyun) Yabancı bir dil mi bu? Bak, senin dilinden. Kur'an'ın mucizesi, Ebu Cehil'in üstün Arapçasını susturduğu için bir mucize zaten. Yani Ebu Cehil'le işte o takımı, o güzergâhı kastediyoruz. Arapça biliyorlardı hem de mükemmel bir şekilde Arapçayı biliyorlardı.

Kur'an, onları susturmak için ne diyor: "Yabancı değil ya! Sizin dilinizden konuşuyoruz." diyor. Nerede Ebu Cehil? Niye bunu anlamadı?

Selma-ı Farisi de Arap değildi. Geldi, (سلمان منا سلمان منا) "Selman benim ailemdendir." dedirtti Peygamber aleyhisselatu vesselam Efendimize. Mesele Arapça bilmek, Arap olmak, medreselerde okumak meselesi değildir. Mesele, fırına girme meselesi. O fırın, o sevda seni tutuşturdu mu Allah geçiyor ya içinden yeter. "Hayyealessalah" ın anlamını kaç Müslüman biliyor? Sen hafızsın, Arapça biliyorsun; ezanı duyduğun halde namaza kalkmıyorsun, ama edebiyatını da yapıyorsun. "Hayyealessalah" ın anlamını, sana yedi dilde tercüme edebilir; ama namaza gitmiyor. Öbürü de ezanı duyar duymaz kepengini indiriyor, ticaretini bırakıp namaza koşuyor; "Allah, beni çağırdı." diyor. Ne dedi Allah sana? "Ne bileyim, çağırdı." diyor.

Demek ki mesele, fırından ateşi kapıp kapamama meselesidir. Yüreğin tuttuğu zaman, Kur'an seninle konuşur. Yüreğin tutuşmadığı zaman, ne Kur'an'ı anlarsın ne de ana baba sözünü anlarsın. Sen, o zaman hiçbir şey anlamazsın zaten. Bu sebeple kardeşler! Evet, Allah'ın kitabı Arapçadır. Arapçayı ne kadar bilirsek o kadar deruni bir dünyaya dalarız; ama iş, Arapça bilip bilmemekte değildir. İş, bağlantı kurup kuramamaktır. Öyle bir konuşur ki seninle melekler o zaman, şehadete doğru koşarsın; fakat iş samimiyetten ve yürekteki sevdadan ayrı bir dünyaya doğru gidince Arapça, ana dilin de olsa baba dilin de olsa bir fayda etmez.

Kardeşler,

Elbette, bugünden yarına hemen düzelecek veya sabahtan itibaren sorunsuz hale gelecek bir problemden söz etmiyorum. Bu bir eğitim meselesi! "Allah, Peygamber" deyince pes eden ve ses çıkarmayan idrake sahip olma meselesidir. Çocukluktan itibaren veya bulunduğumuz her konumda bu eğitimi almamız gerekiyordu; ama hiç olmasın bizden sonraki nesli yetiştirirken "Allah dedi, bitti! Peygamber dedi, bitti!" şuuruna sahip olmamız gerekir.

Abdullah ibni Ömer'den nakledilen bir olayı defalarca duymuşsunuzdur. Hani, onun da bulunduğu bir ortamda bir soru soruluyor ve oğlu da orada. Yani Ömer'in (radıyallahu anhum cemian) torunu. Ömer'in oğlu ve Ömer'in torunu, aynı ortamda bulunuyorlar. Bir başkası, bir soru soruyor, diyor ki; "Hac konusunda, filanca meseleyi nasıl yapacağız?" Ömer'in torunu da diyor ki o adama; "Babam burada hani, o cevap versin. O da diyor ki; "Resûlullah sallallahu aleyhi ve selem, şöyle yapardı. Ömer' in torunu diyor ki; "Dedem Ömer, öyle yapmazdı." Başka bir şey anlamış herhalde Ömer'in torunu! Babası, yakasından tutuyor, "Ölünceye kadar seninle bir daha konuşmayacağım! Resûlullah dedi, dedim. Sen de- Ömer dedi, dedin- onun yanında." diyor. "Resûlullah dedi, denen yerde Ömer'in sözü olur mu ya? Ömer'in sözü olur mu?" diyor. Allah onlardan razı olsun.

İdrak bu işte! Böyle olduğun zaman Kur'an, seninle ana dilin gibi konuşur; ama böyle olmadığın zaman Kur'an'dan, hiçbir şey anlamazsın. Yani biri Kur'an; "Allah, böyle buyuruyor." diyor. Sen ise "İnternette gördüm." diyorsun. Biri Allah'ın kitabında görmüş, sen de internette görmüşün. Eğer interneti veya ansiklopediyi; Allah'ın, Peygamberin sözüne karşı bir rakip gibi çıkarmaya kalkarsan Kur'an küser sana. Bir şey anlamazsın Kur'an'dan. Kur'an'dan bir şey anlamamanın sebebi teslimiyetsizliktir. İnşallah, hiç olmazsa bundan sonraki günlerimizi Rabbimizin razı olacağı şekilde Kur'an-ı Azimuşşan'a teslim olarak geçiririz. Bu sayede hiç olmazsa geçmişimizin hatalarını kapatır, gelecekteki kuşaklara da Kur'an ciddiyetiyle teslim olmuş biri oluruz.

Kardeşler Tur Suresi'nin on dokuzuncu ve yirmi sekizinci ayetleri arasında Rabb'imiz, cennetteki muttaki kullarının gündelik hayatlarından bahsediyor. (ان المتقين في جنات و نعيم) "Muttaki kullarım cennetlerde nimetler içinde olacaklar." diye anlatıyor. Kısaca ayetlerin tamamını okumayayım, ayetler uzunca. Orada Allah Teâlâ, Allah'ın onları cehennem azabından koruduğunu, meyveler vb. nimetler içinde yüzdüklerini, yiyip için diye Allah'ın onlara her şeyi helal ettiğini anlattıktan sonra; (و زوجناهم بحور عين) "Onları cennette hurilerle evlendirdik." Allah buyuruyor.

Daha henüz olmamış; ama Kur'an indiği zaman Kur'an'a iman etmiş olan ashap -Allah onlardan razı olsun- Allah'ın sözünü, olmuştan daha ciddi gördükleri için Kur'an da onlara hitap ederken (و زوجناهم بحور عين). Onlar henüz Uhud'a, Bedir'e gitmemişler. Daha henüz Peygamber aleyhisselamın arkasında namaz kılıyorlar. Onlara inen ayetlerde (و زوجناهم بحور عين) "Onları evlendirdik." O kadar kesin ki "Evlendireceğiz." demiyor Allah. "Evlendirdik, evlendi onlar. Hurilerle evlendirdik Allah'ın o muttaki kullarını." diyor. Sonra, bundan sonrası önemli; (وَالَّذِينَ آمَنُوا) "O iman eden kullar var ya." (وَاتَّبَعْتُهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ). "Peşlerinden gelen nesilleri de imanla onlara bağlıysalar eğer" (أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ). "O babalarını hurilerle evlendirip yerleştirmiştik ya. Sonra gelen çocuklarını, torunlarını da onların yanlarına koyduk." (وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ). Aslında çocukları sadece iman açısından onlara bağlılar. Yoksa baba; şehit olmuş, mücahit olmuş, büyük Allah dostu veli insanlardan.

Mesela, baba yüz puanla ölüp Allah'a gitmiş. O yüz puana karşılık da Allah onu, şu cennet nimetlerinin içerisine koymuş. Sonra çocukları gelmiş; ama yüz puanlık değil çocuklar. Çocuklar işte iman ehli, namazları var; ama şehadet yolunu açamamışlar, cihat edememişler ve infakta babaları kadar infak edememişler. Onlar da mü'min. Babaları, yüz puanla Allah'a gitmiş ve hurilerle baş başa. Çocuklar da yetmiş seksen puanla geriden geliyorlar; ama Allah biliyor ki dünyada baba, "Çocuğum nerede?" "Kalabalıkta çocuğum kayboldu mu?" diye merak ettiği gibi, aynı baba bu cennette de çocuklarını merak edeceğinden sırf babalar üzülmesin anneler üzülmesin diye (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ) "Çocukları da onların yanına koyacağız." diyor. Onlara bağlı olarak babaları gibi iman olarak iman edenler, ecdadının ve ashabi kiramin iman yolunu güdenler; onlarınki kadar puan toplayamayacak zayıflıkta olsalar bile babaları ve anaları üzülmesin diye, onlar da cennete gidecek. Çünkü cennet, üzülme diyarıdır.

Cennette ağlamak, keder, stres, baş ağrısı, diş ağrısı, endişe, ne olacak derdi, gelecek derdi bunlardan hiçbiri yok. Çünkü "Cennette keşke diyecek bir şey yok." diye söz verdi Allah. Bir oğul; mü'min, namazlı, muttaki, haram işlememiş, faize bulaşmamış, zina etmemiş, kumar veya piyango oynamamış; ama henüz babası ve annesi gibi şehit olacak makama gelememiş, onlar kadar teheccüd de kılamamış. Babası yüz kazanıp doksan dokuzunu Allah için vermiş; bu, yüz kazanıp otuzunu kırkını vermiş, geriden geliyor. Fakat Allah söz vermiş "Sizi cennete girince üzmeyeceğim. Ebediyen mutlu olacaksınız." diye.

Anne baba cennette, yüksek bir makamdalar; ama çocukları cennetin en uzak kademelerinde. Cennette onları, baba ve anne görmek istiyor; ailece buluşmak istiyorlar. "Babaların annelerin gönlü olsun diye; onların makamına yükselecek kadar amel yapmadıkları halde, onları da babalarının ve annelerinin yanına koyacağız." diyor Allah, Tur Suresi'nin ayetlerinde. Bu Allah'ın rahmetidir; adaletle bu yapılmaya çalışılsa asla olmaz. Çünkü adalet, Firdevs Cenneti'ne veya Adn Cenneti'ne giren bir mü'min neyi ile oraya girmeyi hak ettiyse aynısını yapan birisinin, oraya girmesini gerektirir. Oraya yüz puanla girilirken; altmış puanlığı da oraya koyduğun zaman bu adalet olmaz ama Allah, merhameti ile muamele edecek bize.

Kıyamet, Rahim olan Allah'ın günüdür, yeter ki imanla git! Yeter ki "Faizsiz ekonomi olmaz!" şeklindeki sapık bir söze bulaşma! Yeter ki Allah'ın kitabı, hayat rehberin olsun, eksiğin önemli değil artık. Bundan dolayı dertlerini unut artık sen! Yeter ki "Allah konuşursa ben susarım, Peygamberi konuşursa be susarım!" de. O gün Rahim olan Allah; konuşacak ve rahmetiyle kullarına muamele edecek. Allah bunu, adalet ile yapacak olsa var ya; bırak cenneti, cennetin kenarındaki çitlerin etrafında bile dolaşmak mümkün olmaz. Kırdığımız potlar, yaptığımız hatalar bizi çok kötü duruma düşürecek; ama o gün karşılarında "Erhamürrahimin" olan Allah'ı bulacak kulları. Bunun için sadece mü'min kulları olan anne baba değil, bunun yanında mü'min olan çocukları da kendileriyle beraber ailece cennette oturacaklar. "Ah çocuğumuz da burada olsaydı şimdi!" dedirtmeyecek Allah onlara.

Mü'min bir aileysen, evinizde Allah'ın şeriatı varsa, aileniz İslam ailesiyse, ailece karar verip "Bu melanet televizyonu kaldıralım." diyebiliyorsanız, ailece karar verip "Şu şüpheli gıdaları mutfağa sokmayalım." Diyebiliyorsanız ve Allah ile beraber bir evde yaşıyorsanız ahirette "Erhamürrahimin" olan Allah o anneni babayı üzmeyecek .Hepsi beraber cennette yaşayacak; ama sen yirmi yaşındaki bir delikanlıyı, teheccüde "Daha küçüktür." diye kaldırmaya kıyamıyorsan kendi elinle bu mesafeleri büyütmüş oluyorsun.

Kardeşler,

Rabb'imiz Tur Suresi'nin bu ayetlerinde, yön de gösteriyor bize. Allah, o gün gerçekleşecek olan farklı bir uygulamayı da bize hatırlatıyor. Cennete girince insanlar; sabahtan akşama kadar namaz kılmayacaklar, cennette namaz yok, oruç yok, cihad yok. Cennet; keyif yeridir, yapılmış cihatların ödülünün alınma yeridir. Cennette zekât vermek, hafızlık yapmak, tesettüre bürünmek veya baş örtmek yok! Tam aksine cennette; kadınların önlerinden arkaları görünecek, cam gibi olacaklar orada kadınlar. Yaşlanmak, tıraş olmak, sakal bırakmak yok! Cennet keyif yeridir, ibadet yeri değildir. İbadet ve eziyet çekme yeri dünya hayatıdır.

Şimdi bakınız Allahu Teala bu Tur Suresi'nin ayetlerinde, cennetteki günlük hayattan kesitler veriyor. (واقبل بعضهم على بعض يتساءلون) Ailece; anne, baba, dede, yirminci torunu on nesil önce gelmiş kuşağıyla hep beraber oturuyorlar. Çaylar içiliyor -nasıl bir çaysa-, muhabbet yapılıyor. Kim bilir sabah gidilmiş, Peygamber aleyhisselamla beraber muhabbet edilmiş, öğlen de ailece toplanmışlar.

Allah konuşuyor;(واقبل بعضهم على بعض) "Karşı karşıya oturmuşlar koltuklarda." (يتساءلون) Aralarında konuşuyorlar, Allah buyuruyor. Ne konuşuyorlar şimdi, ne konuşulur orada? Filan trafik kazasını konuşacak halin yok! "İşçi maaşlarına zam yapıldı. Filanca öldü, cenazeye gidelim. Filanca hastaymış, doktor veya kardiyolog tanıyor musun?" diyecek halin yok. Ne konuşacaksın orada? Ya Cemalullahı seyredeceksin o gün; cennet bile senin gözünde yok olacak ya da gideceksin şehitlerden, mücahitlerden birisinin kapısında muhabbet edeceksin. Muhabbet diyarı! Tam muhabbet diyarı hem de!

Şimdi, işte baba, anne, gelinler, kaynanalar, teyzeler hepsi oturmuşlar, muhabbet ediyorlar. Mü'min olanlar, Allah'ın kitabından başka okunacak kitap görmeyenler, Allah'ın şeriatını hayat tarzı olarak görenler hepsi toplanmışlar. Ne konuşuyorlar şimdi? (قالوا انا كنا قبل في اهلنا مشفقين) Şimdi bak! Karşılıklı oturmuşlar, muhabbet ediyorlar, bu nimetlere hayran olmuşlar. Ne büyük nimetler!

En büyük babaları ya da amcaları diyor ki; "Hatırlar mısınız çocuklar ne kadar korkuyorduk Allah'tan biz. Ne kadar korkuyorduk, ne korkular yaşamıştık. Bu, haramdır diye mutfağımıza sokmamaya çalışmıştık. Çocuğumuz istemediği halde onun başını örtmek zorunda kalmıştık. Perdelerimizi bile -aman evimizin içi görünür- diye kalın kalın yaptırmıştık. Ne kadar korkuyorduk hatırlıyor musunuz?" (فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم) "İşte biz o zaman Allah'tan korkmayı becerdik de

Allah da bizi ateşinden korudu.” (انا كنا من قبل ندعوه) . “Biz hatırlar mısınız? Bugünler için hep dualar ederdik.” (انه هو الير الرحيم) . “O da büyük cömert ve rahmeti bol olan bir Allah olduğu için dualarımızı kabul etti de bak şimdi ne kadar mutlu bir aileyiz. Ne güzel yerdeyiz.”

Kardeşler,

Demek ki; Allah (cellecelaluhu) ipucu veriyor. O, cennette mutlu bir şekilde ailece oturup karşılıklı koltuklarda muhabbet etmek isteyenler, (قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ) “Evimizde Allah korkusundan uyuyamazdık hatırlıyor musunuz?” diyenler cennette olacaklar.

Allah buyuruyor; “Cennet ailece Allah’tan korkulan, ailecek girilecek cennettir.” Eğer evimiz, ailecek Allah’tan korkulan bir evse o evden ailece cennete gidilecek inşallah! Baba hacı, ama oğlu internet kafe işletiyor. Öyle değil, öyle değil! O zaman, yollar ayrılacak maazallah!

Kardeşler,

Tur Suresi’nin bu ayetlerini hiç unutmayalım. İki gerçeği gördük burada. Birincisi; anne, baba mü’min standartlarında yaşayıp mü’min olarak ölürse ve çocukları da mü’min olarak ölürlerse; anneler, babalar, çocuklar, torunlar, eltiler, görümcüler cennette inşallah bir arada bulunulacaklar. İman farkı olursa “neuzubillah” cehennemde olanlarla irtibat olmayacak; ama Allah yaşlı anneleri ve babaları; torununun sadece teheccüde kalkmamasından kaynaklanan mesafe farkından dolayı, o hacı amcağı veya o hacı dedeyi ya da o hacı nineyi üzmeyecek. Çünkü cennet, üzülmünün olmadığı bir yerdir; ama Allah sana “Mademki teheccüd kılmadan da bu kadar yükseklerle çıkılıyordu. Benim kıldıklarım boşa mı gitti.” de dedirtmeyecek. (وما ألتناهم من عملهم من شيء) . “Onların da hakkını zayi etmeyeceğiz merak etmesinler.” diyor.

Kardeşler,

Rabb’imiz (cellecelaluhu), Ra’d Suresi’nin yirmi üçüncü ve yirmi sekizinci ayetlerinde yine, mü’min kullarının cennet diyarındaki günlerinden söz ediyor. İnşallah, bizim de görüp tadacağımız olaylar olarak şunları; Rabb’imizin kitabından bir dinleyelim. (الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق) . “Şu Allah’a verdikleri sözü bozmayanlar, sözlerinde duranlar” . (والذين يصلون ما أمر الله به) . “Allah sılayı rahimi emretmişti sılayı rahimi yapanlar.” (و يخشون ربهم) . “Rabb’lerinden korkarak hareket edenler” (و يخافون) . “Ve sabırla yaşayanlar” (و الذين صبروا) . “Mahşerdeki hesabı endişeli bir şekilde takip edenler” (و علانية) . “Namaz kılanlar” (و اقام الصلاة) . “Allah’ın yüzünü, cemalini umarak sabredenler” (ابتغاء وجه ربهم) . “Ve bir kötülük yapanlar” (و الذين السيئة بالحسنة يدرؤن) . “Gizli, açık her türlü sadaka verenler” . (وأنفقوا مما رزقناهم سرا) . “Onların zaman insan oldukları için hemen arkasında iyilik yapıp iyilikle kötülüğü savanlar” (الدار) . “Onların büyük, mutlu bir diyarı olacak. İyi son onların olacak.” Neresi bu son ya Rabb’i? (جنات عدن يدخلونها) . “Adn cennetlerine girecekler inşallah.” Kimler? Yukarıdaki karakterleri taşıyanlar girecek. (زرياتهم) (ازواجهم) (ومن صلح من آبائهم) . “Babaları da hanımları da çocukları da orada olacaklar.” (من كل باب) . “Melekler onların karşısına çıkacaklar.” (سلام عليكم بما صبرتم) . “Dünyadaki sabrınızın karşılığı size şimdi selam olsun burada diyecekler.” Demek ki bu anneler, babalar, torunlar bütün bu buluşmanın özünde; dünyayı sabırla yaşamak var. Dünya hayatını sabırla yaşayabilenler Rabb’lerinden bu karşılığı görecekle inşallah.

Bu sabır nedir? Hastalanınca hastane koridorunda beklerken sabırdır, doğru. Fakirlik sabırdır, doğru. Sabah namazına kalkmak sabır gerektiriyor, doğru. Kışın soğukta abdest almak sabrı gerektiriyor, doğru. Anne baba eziyet ediyor çocuğa, çocuğun sabrı gerekiyor. Çocuk acele ediyor, dünya nimetlerine dadanıyor ve anneyi babayı üzüyor, sabır gerekiyor. Eğer cennette şu manzarayı

görmek istiyorsan sabır gerekiyor. Ra'd Suresi'nin ayetlerinde "Sabredenler, anne baba kız oğlan cennette beraber olacaklar." İnşallah!

Arkadaşlar,

Zuhruf Suresi'nin altmış sekiz ve yetmiş üçüncü ayetlerinde de aynı duygular ve aynı mesaj var. Orada da Allahu Teala "Siz ve eşleriniz mutluluk yaşayarak girin bu cennetlere diyeceğiz." diyor. Ailece cennet Zuhruf suresinde de var, ama aynı surenin devamında Allah "Dünyada yaptıklarınızın karşılığı olarak bunu size veririz." diyor. Dolayısıyla dünyada Allah'ın rızasını kazanmak için uykusuz kalanlar, sabredenler, çocuklarının üç günlük- beş günlük sıkıntısından dolayı yılmayanlar sonunda Rabb'lerinin cennetinde ailece beraber olurlar.

Kardeşler,

Ğafir Suresi'nin yedinci ve sekizinci ayetinde, şu manzarayı daha iyi anlamamızı sağlayacak bir ayrıntı var. Allah Ğafir suresinin yedinci ve sekizinci ayetinde, arşı taşıyan meleklerden söz ediyor. Arşı ala var! Bu arşı taşıyan melekler gece gündüz Rabb'lerini tespih ederler. Arş nedir arkadaşlar? Arş, Allah Teala'nın tecelli ettiği yerin adıdır. Büyüklüğüyle ilgili bir rakam bilmiyoruz; ama şunu biliyoruz. " İçinde dünyanın bir nokta kadar kaldığı şu kâinatın tamamı, arşın büyüklüğüne göre bir yüzük kadar kalıyor." diyor hadisi şerifler. Bir insan yüzüğü kadar! İnsanın elinde bir yüzük insana oranla ne kadar büyükse arşa göre de şu sistemlerin, gezegenlerin vesairelerin toplamının; kâinatın büyüklüğüne oranı o kadardır.

Melekler arşı, yaratıldığından beri taşıyorlar. Bunlar sabah akşam Rabb'lerini tespih ediyorlar, zikrediyorlar. Bu melekler, mü'min kullara da dua ediyorlar. Bu dualarından bir tanesinde; (ربنا ادخلهم جنات عدن التي وعدتهم) "Rabb'im, bu sana ibadet eden, cihad eden kullarını, infak eden kullarını söz verdiğin Adn Cenneti'ne koy." diyorlar, ama duruyorlar. Sonra melekler devam ediyor. (ومن صلح من آبائهم وازواجهم وزياراتهم) "Ey Rabb'imiz! Madem bunlara Adn Cenneti'ni söz verdin. Bunları Adn cennetine koyacaksın; babalarına da kıyma, onları da koy. Çocuklarına da kıyma, onları da cennete koy. Rabb'im eşlerini de onlarla beraber cennete koy." Neden? "Çünkü sen bu cihad eden, ibadet eden kullarına cenneti söz verdin, sözünde duracaksın. Bunları cennete koyacaksın; ama eşlerini almazsan, çocuklarını almazsan bunların gözü açık kalır. Eşlerini, çocuklarını da al Rabb'im!" diye milyonlarca senedir arşı taşıyan-sıradan değil arşı taşıyan- melekler, bugün evlerinde ibadet eden baba, anne, yaşlı hacı dede gibi kişilere dua ettikleri gibi; onların gözü cennette açık kalmasın diye, onların seviyesinde olmayan çocuklarına, hanımlarına, kocalarına da aynı duayı yapıyorlar. Belki de bu çocuğun aklına gelip de "Beni babamla beraber cennete koy ya Rabb'im!" dememiştir , ama onun namına melekler bu duayı yapıyorlar. Sıradan melekler de değil. (الذين يحملون العرش) "Arşı taşıyan melekler" Bu duayı yapıyorlar.

Kardeşler,

Bir sorunun cevabı da Hicr Suresi'nin kırk beşinci ayetinde var. O soru da şu: Bir önceki ayetlerde Allah karı koca ve çocuk herkesi cennette beraber bir aile olarak tutacağını söyledi. İyi güzel, ama bu adamla karısı otuz sene evli kaldıkları halde, bir kere birbirlerine selam vermediler. Kin, nefret, kavga, gürültü... Bu adama göre oğlu "Mü'min, ama gebertilesice bir çocuk." Çocuğa sorduğumuzda "Nereden bu babanın çocuğu oldum." diye fırtına koparıyor, yani dünyada uyumsuz bunlar. Karısı bunu hiç sevmemiş, kocası ise "Hep bir daha evleneyim, bunun dırdırını çekmeyeyim." diye düşünmüş. Bunlar nasıl cennete gelecekler? Bunlar cennette buluşsalar bile henüz selam vermeden kavga ederler. Zaten kadının derdi hazır; bir de adamın hurisi var. Zaten dünyada "Bir

daha evleneceksin.” diye kıyamet koparıyordu; cennette kocasının yanına gittiğinde baktı ki huri dolu etrafı. Tamam, kavga sebebi hazır işte!

Peki, insan olarak dünyada böyle bir hayat tarzımız var. Cennete girdiğimizde de biz, biz olarak girmeyecek miyiz? Buna da Hicr Suresi'nin kır beşinci ayetinde Allah, cevap veriyor. (ان المتقين في جنات و نعيم) “Muttaki mü'minler” Yani, kredi imkânı önüne ayağına gelse de faizi haram eden Allah'tan korkarım, gerekirse gecekonduda otururum, çadırdaki otururum; krediyle ev almam diyenler! (ان المتقين في جنات و نعيم) “Muttaki mü'minler cennetlerde pınarların başında olacaklar.” (عين ادخلوها بسلام) “Mutlu bir şekilde ebediyen korkmak yok, girin cennete.” Allah buyuracak. Sonra diyor ki: (ونزعا مافي صدورهم من غل) “Cennete girerken herkesin içindeki o kin, haset, kıskançlık, kuma mı olur, öbür karım mı olur? Bu adam bir daha mı evlenir. Az mı kaldı çok mu kaldı. Beni ezdi mi, içinden ne geçiriyor. Bu tür düşünceleri göğüslerinden çıkaracağız.” Allah buyuruyor. Cennete girerken, dertsizlik diyarına girerken içinde sana sıkıntı yapacak, stres üretecek bir şey olmadan gireceğin için cennet zevkli zaten. Yoksa o kadar nimet insanın başına bela olur orada. (اخوانا) “Hepsi öz kardeş gibi olacaklar orada.” (على سرر متقابلين) “Koltuklara gerilmiş keyif sürecek. Çıkmak derdi yok.” Sonra bu ayetler biterken de Allah Teala, Peygamber Efendimize (sallallahu aleyhi ve selem) buyuruyor ki: (نبى عبادي نيا أنا لغفورا الرحيم) “Ey Peygamber! Kullarıma haber ver ki ben, o ben Ğafur ve Rahim olan bir Allah'ım.” Ne demek bu? Yani bu ayeti duyana kadar bir sürü çanak kırmıştınız, umutsuzluğa düşmüştünüz. Merak etmeyin Ğafur bir Rabb'in var. Bu ayeti duyduktan sonra sen, bu ayete göre yaşa! Eşlerinle çocuklarıyla ailecek oturacağın cennete hazırlan! Gerisini Ğafur olan Allah'a bırak! (هو العذاب الاليم) “Ama bu ayetlere rağmen hala Allah kimdir, bunu tanıyamazsan şiddetli azabı olan bir Allah'ım o zaman.” (نبى عبادي نيا أنا لغفورا الرحيم) “Kullarıma haber ver. Ben, o ben rahmeti bol, Ğafur olan Allah'ım.” celledelaluhu.

Kardeşler,

Baştaki cümleye tekrar dönüyoruz. Ashabı kiram -Allah onlardan razı olsun- bu ayetleri dinleyince “Öyle mi böyle mi?” demediler. “Acaba?” demediler. Huzeyfe ibnu Yeman radyallahu anh, hanımına gitti dedi ki; “Hanımım! Allah, cennetinde ailece beraberlikten söz ediyor. Ben seni seviyorum, sen de beni seviyorsan ben öldüğüm zaman, bir daha evlenme de cennete beraber olalım. Tamam mı?” Çünkü Resûlullah aleyhisselatu vesselam diyor ki; “Her kadın, en son kiminle evliyse cennette de onun yanında olacak.” Bu sebepten “Ben seni seviyorum, benden sonra kimseyle evlenme de son kocan ben olduğum için cennette beraber olalım.” diyor Huzeyfe radyallahu anh. İman bu işte! İman bu! Böyle inandılar, şimdi de o cennetlerde keyif sürüyorlar.

Kardeşler,

Bizim meselemiz, Kur'an'ımızı hangi heyecan ve teslimiyetle anladığımızı bağlı. İşte Allah'ın kitabı, işte ayetler! Hala bu ayetlere rağmen, bir kadın düşünür mü acaba; “Niye Allah erkeklere bu kadar huri veriyor?” Bir erkek düşünür mü acaba; “Cennette ben kadın dırdırı çekecek miyim?” Nerede Allah'ın ayetleri? Hani biz Kur'an'ı iman kitabımız olarak görmüştük.

Kardeşler,

Tüylerimizi diken diken edecek, bütün mü'min erkeklere büyük bir mesaj verecek ve mü'min kadının kıymetini anlatacak bir hadis var önümde. Mü'min kadının kocası olmak ne demektir? Bunu anlatan bu hadisi şerifi, okuyayım mı okumayayım mı, diye çok tereddüt ettim. Neden tereddüt ettim?

Maazallah bir mü'min "yahu!" diye başlar da imanına sebep olur muyum diye korktum. ama Allah'ın rahmetine sığınarak bu hadisi şerifi okuyorum.

Sakallı sakalsız, bıyıklı bıyıksız, hacı veya değil; bir kadınla nikah kıyan ve kadının gençliğini elinde süründüren, gençken güzelken aldıktan sonra buruşunca, bozulunca ona eğri gözle bakan bütün mü'min erkeklere şu hadisi şerifi, cennetle bağlantısı bakımından hatırlatmak istiyorum. Aişe radiyallahu anha annemiz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat edeceği güne dair bir hatırasını anlatıyor. Bildiğiniz gibi çok büyük acılar ve sıkıntılarla vefat etti Peygamberimiz. Günlerce süren, ateşler içinde kıvranan bir hastalıktan vefat etti Efendimiz. Çok sıkıntı çektiği bir esnada Aişe annemize buyurmuş ki; "Aişe! Şu cennette benim karım olacaksın ya! Onu düşündükçe ölüm acısı bana hafif geliyor." Peygamber miraç görmüş, Allah'ı arşına yakın bir yerde ziyaret etmiş, Cebrail'in ulaşamadığı yerlere ulaşmış ve henüz dünya ayaktayken cenneti, cehennemi görmüş. Sonra, on yedi yaşındaki gencecik karısına "Ölüm çok zor; ama sen cennette yanımda olacaksın. Cennette de karım olacaksın diye ölüm acısı hafif geliyor bana." diyor. Bu bütün erkeklere, mü'min erkeklere, peygamberlerinin mesajıdır. Bütün kadınlara da mesajdır. Aişe'si bu sevgiyi, ölüm acısını bile hafifleten bu sevgiyi tattırmasaydı; refik-i ala'ya gitmeyi bekleyen Peygamber "Ölüm seninle hafif Aişe." der miydi? Erkeğiyle kadınıyla bütün mü'minler olarak cennet hayatına ne kadar hazırlandığımızı ve nerede hazırlandığımızı, nereye gittiğimizi defalarca düşünmek zorunda değil miyiz?

"Aişe, sen cennette karım olacaksın diye bu ölüm bana hafif geliyor." Yani ölecek; kendisinden seneler sonra karısı ölecek, binlerce sene sonra belki kıyamet kopacak, mahşer olacak, cennete girilecek, Aişe'si de yanında olacak. Bu aşktan söz ediyor Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Kardeşler,

Allah'ın izni ve lütfuyla mevzu hadis, okumuyorum bu mikrofonların önünde. Evet, Buhari'den Müslim'den de değil bu hadis; ama mevzu hadis de okumuyorum. Hepimiz "Ah Peygamber, vah Aişe!" demek yerine "Ah karıcığım, vah kocacığım!" diyeceğimiz düşünceye dalmak zorundayız.

Öte yandan kardeşler, Allah bizi ailece gireceğimiz cennetlere davet ederken şu bahtsızlığımıza bakın ki biz aile kabristanlıkları ayarlamışız hep. Adam ölecek. Kendi mezarının yerini kazdırmış, karısının da yerini kazdırmış. Sanki ailece orada pikniğe gidecekler. Yeşil mezarlık! Bu nedir yahu? Allah bizi ailece koltuklara gerileceğimiz cennetlere çağırıyor. Biz aile mezarlığı kuruyoruz. Aile kabristanı! Kabrin ailesi olur mu yahu? Nurlusu olur, nursuzu olur; cehennem çukuru olur veya cennet bahçesi olur aile kabristanı. Yazık! O mermere harcayacağın parayla bir garip çocuğa bir simit alsaydın bari.

Herkes, bütün anneler babalar çocuklarının kıymetini bilmelidir. Bütün kocalar, hanımlarının kıymetini bilmelidir. Bütün kadınlar kocalarına seninle cennette yaşamak için ölüyorum dedirtmelidirler. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyuruyor ki; "Bir adam cennete konunca işte, sevaplarını ve Allah'ın ihsanını görecek. Heyecanlanacak adam! Diyecek ki: Ya Rabb'i, ben kendimi tanıyorum. Bu kadar sevaplık bir iş yapmadım ben. Nereden bana bunlar geldi? Buyuracak ki Allah: Evet, sen bu kadar sevaplı bir iş yapmamıştın ama sen öldükten sonra çocuğun senin için çok istiğfar edip çok dua etmişti. Onlar toplandı, sen şimdi bunu buldun diyecek Allah." aleyhisselatu vesselam efendimiz.

Çocuk deyip geçme! Kız çocuğunun, oğlan çocuğunun senin için yaptığı duayı boş verme! “Boş ver sen. Biz haccımızı yaptık, gittik.” deme. Kabe’nin dibinde çocuğunun senin için “Babama merhamet et ya Rabb’im!” demesi çok büyük bir şey. Bin tane hafızın toplayıp senin naaşın mezara konduktan sonra, hatim okutmasından filan söz etmiyorum.

Bir sabah namazına kalkan oğlunun, kızının veya torunlarından birisinin(رب ارحمهما كما ربياني صغيرا) “Rabbim onlar bebekken bana çok merhametli davranmışlardı, şimdi de sen anama babama rahmet et.” demesinden söz ediyoruz. Kiralık Kur’anlar, kiralık zikirler, kiralık mevlit törenleri değil. Öz be öz kendi sulbünden, senin rahminden çıkmış çocuğunun; senin için istiğfar etmesinden, senin için haccetmesinden, senin için Yasin okumasından söz ediyoruz. Kiralık değil bu işler! Öyle kiralık olsaydı, ücretini hiçbir zaman isteyemeyeceği halde amcasına ne gözyaşları akıtmıştı Peygamber aleyhisselam efendimiz.

Taşıma suyla değirmen dönmüyor. Çocukların kıymeti bilinecek! Eşler birbirlerinin kıymetini bilecekler! Bir apartman dairesinde elli sene durulsa ne olur, badanalı bir evde durulsa ne olur? Sıvalı bir evde durulsa ne olur ya da camından rüzgâr girse ne olur? Şu cennet bahçelerinde karşılıklı koltuklara oturup hizmetçilerin, hurilerin etrafında dolaştığı günde “Ee hanım hatırlıyor musun? Şu veled ne çektirmişti bize; ama sabrettik Allah onu da bizi de şu cennete koydu.” deme zevkine benzer bir apartman dairesi var mı bu dünyada. Bu; beraberce umreye, hacca gitmekten bile vallahi daha zevkli bir şeydir. Haccın, umren ya kabul olur ya olmaz, ama cennette “Hatırlıyor musun baba! Beni ne biçim dövmüştün bir kere. İyi ki dövdün baba! Bu sayede burada oldum ben.” denmesi ne büyük mutluluk. Oturup hanımlar ve erkekler bir arada “Ya bu kız, ne zorlamıştı bizi tesettüre girerken. İyi ki Allah bize rahmet etti de o zaman sözümüz dinledi. Bak, şimdi burada kızımızla beraberiz.” İşte, mutluluk budur! Mürüvvet görmek budur! Bunu görmedikten sonra telli duvaklı düğünler yapmışın. Ne mürüvveti be, ne mürüvveti? Rezillikten mürüvvet mi olurmuş?

Allah’ın daveti açıktır. Huzeyfe bu daveti anladı. Allah ondan razı olsun. Gitti, hanımıyla randevulaştı; çünkü şehitlik peşinde koşuyordu. “Bir gün şehit olursam arkamdan evlenme, seninle cennette beraber olayım.” dedi. Öyle “Acaba bunu mu demek istedi, şunu mu demek istedi peygamber?” demedi. Aleyhisselatu vesselam.

Kardeşler,

Evlerimiz; inşallah yarınki sülalece keyif sürdüğümüz cennetlerimizin, bekleme salonudur. “Bizim evimiz, ev değil; gecekondu.” Ben konut falan anlamam! Benim evim; yarın Ömer bin Hattab’ın komşusu olarak, Peygamber aleyhisselamın Havz-ı Kevseri’ne bakan villalarda oturacağım köşklerimin bekleme salonudur Allah’ın izniyle. Ben, babam, annem, dedem, torunlarım, yeğenlerim, hepimiz inşallah orada oturup keyif süreceğiz. “Şu dünyada, millet sabahlara kadar dizi film seyrederdi. Hatırlıyor musun?” “Hatırlıyorum baba.” “Ben size niye seyrettirmemişim? Bugün için seyrettirmemişim. Şimdi o dizileri seyredenler, sabahlara kadar internet kablolarına takılıp kalanlar neredeler şimdi?” Bunların konuşulacağı, bunların muhabbet edildiği yere herkes hazır olmalıdır.

(انا كنا قبل في اهلنا مشفقين). “Biz ailemizde Allah’tan çok korkardık. Allah dendi mi evimizin camları titrerdi. Öyle kadir gecesi dua etmekle değil her geceyi kadir gecesi bilmekle Allah’ın dinine sahip çıkardık da Rahim olan Allah’ımız, Berru Kerim olan Allah’ımız bize rahmet etti de şimdi cennetine geldik.” Böyle bir imanla evlerimizi taşıyacağız, evlerimiz şeriat evi olacak! Şeriat evi! Ne demek şeriat evi? Sokaklarda ticarethanelerde Allah’ın Kur’an’ı uygulanmıyor olabilir. Benim evin mülkümdür. Bu evde “Allah’ın şeriatı geçerlidir. Kur’an geçerlidir.” demeliyiz. Mutfağımıza asla haram ve şüpheli gıda girmesin. Çünkü haramın girdiği mutfakta yemek yiyenler, oturma odasına gidip Allah’ı konuşamazlar bir daha. Midede bulunan haram, dilde Allah’ın zikrini engelliyor.

Damarlarda dolaşan kan, helal değilse şüpheli şeylerden oluştuysa bu nimetlerimizin önünü tıkadık demektir.

Bir de kardeşler, adamın birisi Peygamber aleyhisselam efendimize gelmiş, cennete kestirmeden gidecek yolu soruyor. Çok dikkat edelim, çok! Baba sana söylüyorum, anne sana da söylüyorum! Yavrum, çocuğum sana da söylüyorum! Kaynana kaynata sen de dinle! Elti, görümce, amca, dayı dinle! “Ya Resûlullah, bana cennete kestirmeden gideceğim şeyi söyle; ama çok uzun konuşma.” demiş. (ولا تكثر علي) “Çok konuşmayacaksın.” demiş. Tılsım gibi bir şey söylüyor. Hem cenneti yolunu istiyor hem de çok konuşmayacaksın. (ولا تكثر علي) “Uzun anlatma ya Resûlullah!” demiş. Bedevi, bedevi! Allah ondan razı olsun. Ne muhteşem bedevi. Bizim önümüze ufuk açan bir soru sordu. Buyurmuş ki Efendimiz (لا تغب) “Kızmayacaksın!” “Peki, bana ne nasihat edeceksin?” (لا تغب) “Kızmayacaksın!” buyurmuş.

Demek ki cennetin en kestirme yolu kızmayan babanın elinde. Sinirlenmeyeceksin, kızmayacaksın, uf puf yapmayacaksın! Ne yapacaksın peki? Kenara atacaksın! (بما صبرتم) demişti ya melekler. O bağırıp çağırmadığın sabrettiğin (ل حول ولا قوة الا بالله) dediğin günler var ya! O günleri hazırlayacaksın. (صبرتم) (فنعمة عقبى الدار) “Ne güzel yere geldiniz, selamı hak ettiniz.” Bunu unutmayınız.

“Çok değil, kısa bir söz söyle ya Resûlullah cennete gireyim.” diyene ne buyurmuş? (لا تغب)! “Kızmayacaksın, kızmayacaksın.” Kime? Hanımına, kocana, çocuklarına, ama kâfire çatlayacaksın. Ee, kâfire çatla! Ümmet-i Muhammed’in ahlakını ifsat edene çatla, nükleer güç ol, patla ona karşı. Evladına, eşine, babana, kayınpederine, kaynanana, görümcene, eltine sus! Kâfire çatla, patla! İmanın işaretini olsun diye. Tersini yaparsan kestirmeden giden yolu bırakırsın. O uzun otobanlarda da nasıl yol alacaksın onu bilemem.

Kardeşler,

Bu nimetlerin bizim olması, yani cennet nimetlerinin ailece bizim olmasının en önemli yollarından biri zühttür. Züht ne demek? Dünya nimetlerine batmamak demek. Evet, bir Müslümanın herkesin evinin beş katı daha pahalı bir evi olabilir, haram değildir, ama bu şekilde uzun yola girersin. Uzun yollarda yorulursun. Kestirme yol, dünyaya tenezzülsüzlük yoludur.

Bir kural daha. Ayet ne demişti? “Onlar, kötülük yapacak olursalar hemen arkasından iyilik yapar, denkliliği kurarlardı.” diyor. Çünkü kötülük yapmamak mümkün değil. İnsansın, ağzından söz kaçır; temiz bir şeyle onu hemen temizlemen gerekiyor. Eğer kötülüğün arkasından iyiliği sıralayabilen birisi olursan Allah’ın rahmeti seni bekliyor. Bu ne demektir? Evlerimiz yüzde yüz Huzeyfe’nin evi gibi olacak diyemeyiz. Huzeyfe’nin evi de bizim dediğimiz gibi yüzde yüz değildi zaten. Ne yapıyorlardı ya? Kirlenen yeri temizliyorlardı. Ağzı kirlenirse istiğfar ediyordu, eli hata ederse özür diliyordu, cimrilik yaparsa hemen cömertlikle onu düzeltiyordu. Sabah namazı kaçırıyorlardı oldu mu? Oldu tabii. Ne yaptılar ama. Öğleye kadar seccadeden kalkmayıp “Bir daha bu şeytana namaz kaçırttırmayayım.” dediler. Bir namaz kaçırdı öğleye kadar namaz kıldı. Bu siyaset; yani şu mü’minin hata yapınca hatayı örtecek iyilik yapması, yirmi sene gafil yaşadysa yirmi sene de Allah için iş yaparak yaşama düşüncesi Allah’ın izniyle ailece cennetlerde buluşma müjdesidir.

Herkes ailesini aile kabristanlığına gömmesin. Huzeyfe gibi “Ailece anlaşma yapıp buluşuyoruz tamam mı?” deyip sözleşip Rabb’imizin cennetinde buluşuncaya kadar birbirimize destek, payanda oluruz inşallah! O gün de Allah’ın bütün dostlarıyla buluştuğumuz zaman, bu acıları zevkle hatıra olarak “Sen anlat bakalım. Sen de anlat bakalım.” diyeceğimiz güne kadar hepimiz sabredebiliriz. Ve’l hamdüli’lilahi rabbi’l âlemin.